

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi A. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt I 1Ca (...)

wydanym w sprawie z powództwa V. P.

przeciwko A. K. oraz "D." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w likwidacji

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2019 r.,

zażalenia A. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt I 1Ca (...),

oddala zażalenie; nie obciąża skarżącej kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2018 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę pozwanej A. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 grudnia 2014 r., w sprawie z powództwa V. P., przeciwko A. K. i „D.” sp. z o.o. w P. w likwidacji, o zapłatę.

W zażaleniu pełnomocnik procesowy pozwanej wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprowadzić podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CZ 119/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl.).

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W orzecznictwie sądowym podkreśla się, że możliwość skutecznego powołania się na tę podstawę wznowienia zależy od spełnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania ale nie zostały w nim powołane, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu oraz ich możliwego wpływu na wynik sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 r., III CZ 7/17, niepubl.).

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że w sprawie brak jest podstaw dla wznowienia postępowania. Skarżąca w toku prawomocnie zakończonego postępowania wiedziała, że od wielu lat nadużywała alkoholu, leczyła się

odwykowo, wiedziała w jakim stanie podpisywała umowę. Tak więc już wtedy mogła podnosić zarzuty dotyczące umowy, oparte na zaburzeniach jej stanu psychicznego wywołanych nadużywaniem alkoholu, czy wystąpić z wnioskiem o powołanie biegłego na tą okoliczność. Skarżąca nie wykazała zatem, że w poprzednim postępowaniu nie miała możliwości skorzystania ze środków dowodowych wskazanych w skardze. Tym samym nie zachodzą przesłanki wznowienia postępowania z 403 § 2 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

aj